

ἀναμαι ν' ἀρνηθῶ τὴν πρὸς τὰ τέκνα ἀγάπην
τῶν πατέρων· ἀλλὰ διὰ τὰς γυναῖκας τὸ αἴ-
θημα τῆς μητρότητος εἶναι αὐτὴ ἡ ζωὴ. Οἱ
ἀπιστοῦντες ἔτι τὴν δημιουργικὴν αὐτῶν
δύναμιν, οὐδέποτε λοιπὸν εἶδον μητέρα λαμβά-
νουσαν εἰς τὰς ἀγκάλας τὸ ἀρτιγέννητον τέκνον
της; Οὐδέποτε λοιπὸν ἐθεώρησαν τὸ πρῶτον θεῖον
κεῖνο βλέμμα, ὅπερ ἐκ τῆς τρυφερᾶς τοῦ 'Ρα-
αὐλ μεγαλοφυΐας πρὸς στιγμὴν ἐμπνευσθεῖς ὁ
πράχ' Ῥούβενς ἀπεικόνισεν ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ
τῆς Μαρίας τῶν Μεδίκων; Οὐδέποτε λοιπὸν πα-
τήρησαν μητέρα παρακολουθοῦσαν τὰ πρῶτα
βήματα τοῦ τέκνου της, ἀκούουσαν τὰ πρῶτα
αὐτοῦ ψελλίσματα, καὶ δεχομένην, φεῦ! τὸν τε-
λευταῖον αὐτοῦ στεναγμὸν; Ὅταν παιδίδιον τι ἀ-
ποθνήσκῃ, ὁ πατὴρ θρηνεῖ· ἀλλ' ὁ χρόνος συμ-
παρασύρει παρ' αὐτῷ καὶ τὴν λύπην ταύτην ὡς
τὴν ἄλλαν· ὁ θάνατος ὅμως τοῦ τέκνου της εἶ-
ναι διὰ τὴν μητέρα πληγὴ, μηδέποτε θεραπευο-
μένη. Βλέπομεν ἐνίοτε γυναικείας φυσιογνωμίας
περὶ τὰς ἰδίαν τινὰ σφραγιδα ἀπογνώσεως· ἡ
ὠχρότης αὐτῶν, ἡ γλυκύτης των, ἡ ἀσθενὴς καὶ
συμπαθὴς φωνή των, τὸ πρὸς τὸ στήθος κλίον
μέτωπον θλίβουσι τὴν καρδίαν, προδίδοντα δὲ
τὴν βαθυτάτην, ἐξ ἀπωλείας ἀνεπανορθώτου
προερχομένην· ἐξετάσατε τὸ αἶτιον τῆς θλί-
ψεως των καὶ θὰ μάθητε ὅτι εἶναι μητέρες, ἀπο-
λέσασαι τέκνον των εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του.
Ὡς τὴν, προσβληθεῖσα ὑπὸ θανασίμου ἀσθενείας,
ἐξ ἧς πρὸ δεκαετίας ἀπέθανεν ὁ υἱὸς της, ἀνε-
κράυασεν ἐν μέσῳ τῶν πόνων καὶ τῆς ἀγωνίας
της: «**Α!** πόσον θὰ ὑπέφερε τὸ ταλαίπωρον
παιδί μου!» Βασανιζομένη ὑπὸ τῆς ἰδίας δδύνης,
ἐσυλλογίζετο μόνον τὰς δδύνας τοῦ ἀποθανόν-
τος τέκνου της.

Τοιαύτη ἡ μητρικὴ στοργή. Μὴ ἔχουσά τι
προσώμοιον ἐν δλοκλήρῳ τῷ κόσμῳ, γεννᾶται ἐν
μῆ στιγμῇ ἀπείρῳ, ἀνυπολογίστῳ, τοσοῦτῳ ἰ-
σχυρᾷ, ὥστε ἡ αἰσθανομένη αὐτὴν ὑπερπηδᾷ
τοὺς νόμους τῆς φύσεως, θεωροῦσα ἡδονὴν τὴν
δδύνην καὶ χαρὰν τὰς στερήσεις, καὶ τοῦτο
οὐχὶ προσκαίρως καὶ ἐκ στιγμιαίας ὀρυκῆς, ὡς ἐν
τῷ ἔρωτι συμβαίνει, ἀλλὰ πάντοτε, ἀκαταπαύ-
στως. Δὲν ἐξαιλεῖται αὐτὴν ὁ χρόνος, οὐδὲ τὴν ἐ-
ξασθενίζει τὸ γῆρας· διότι διατηρεῖται πάντοτε
ἡ αὐτὴ, οὔτε εἰς παρακμὴν ὑποκειμένη, οὔτε
εἰς πρόοδον, τὸ ἕτερον τοῦτο τῆς ἀτελείας ση-
μεῖον. Ἀνεφάνη τὴν πρῶτην τῆς δημιουργίας ἡ-
μέραν ὅσῳ καὶ σήμερον τελεία, καὶ Ἐὐα ἦτο
ἐπίσης μήτηρ, ὡς ἡ Ἐκάβη καὶ ἡ ἑβασίλισσα
Λευκή. Ἀλλ' εἰς ταῦτα μόνον περιορίζεται; Οὐχί.
Ὡς τελευταῖον αὐτῆς θαῦμα ἐπιφέρει τὴν ἀνα-
νώσειν τῆς ὑπὸ ταύτης ἐμφορουμένης γυναικὸς
καὶ ἐπέχει παρ' αὐτῇ τόπον ἀνατροφῆς. Διὰ
ταύτης ἡ φιλάρεσκος ἀποκαθίσταται σοβαρὰ, ἡ
ἀπερίσκεπτος συνετὴ φωτίζει, καὶ ἐξαγνίζει·
εἶναι ταυτόσημος οὐ μόνον τῇ αὐταπαρνήσει,

ἀλλὰ καὶ τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ νοημοσύνῃ. Συγεν-
τροὶ δλόκληρον τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν!

N.

ΛΥΣΙΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΩΝ ΑΠΟΡΙΩΝ

Συκοφάντης.

Συνηθεστάτη εἶναι ἡ χρῆσις τῆς λέξεως ταύ-
της παρὰ τε τοῖς παλαιοῖς καὶ τοῖς νεωτέροις Ἑλ-
λησι, ὅσον συνήθης δυστυχῶς καὶ ἡ δι' αὐτῆς ὑ-
ποδηλουμένη κακία· ἀλλ' ἴσως ὀλίγοι γινώσκουσι
πόθεν ἡ σύνθεσις αὐτῆς καὶ ἐκ τίνος παραδόξου
συμπτώσεως τὰ ἀθῶα σῦκα κατήνησαν νὰ ση-
μαίνωσι πράγμα ἐδελυκτὸν καὶ ἀποστροφῆς ἄ-
ξιον. Τὸ ἱστορικὸν τῆς λέξεως ἔχει ὡς ἑξῆς·

Ἡ συκὴ ἐτιμάτο λίαν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. Ῥω-
μαῖοι καὶ Ἕλληνες ἀπένεμον αὐτῇ εἰδός τι θρη-
σκευτικῆς λατρείας, καὶ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν
καὶ τὰς ἰδίας αὐτῶν κεφαλὰς στέφοντες πολλὰ-
κις ἐν δημοσίαις τελεταῖς διὰ φύλλων, ἢ διὰ κλά-
δων συκῆς. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐτιμῶρουν διὰ θανά-
του τοὺς ἐξάγοντας σῦκα ἐκ τῆς Ἀττικῆς, ὡς
καὶ τοὺς δρέποντας τοὺς καρποὺς συκῶν ἀφιερω-
μένων εἰς θεότητας· πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τοῦ νό-
μου εἶχον τάξει ἀμοιβᾶς ὑπὲρ τῶν καταγγε-
λόντων πᾶσαν ὑπεξαίρεσιν ἢ λαθρομπορίον σῦκων.
᾽Ωφελούμενοι ἐκ τῆς αὐστηρότητος ταύτης τοῦ
νόμου ἄνθρωποι μὴδὲν ἱερὸν καὶ ὅσιον ἔχοντες
ἔκλεπτον αὐτοὶ τὰ σῦκα καὶ κατεμήνουσιν μετέ-
πειτα ὡς ἐνόχους τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, λαμβά-
νοντες τὴν τεταγμένην ἀμοιβήν. Οἱ ἀπατεῶ-
νες οὗτοι ἐκαλοῦντο ὡς ἐκ τοῦ καταδοτικῆς αὐ-
τῶν ἔργου συκοφάνται (σῦκα-φαίνειν)· οὐδὲν δ'
ἄπορον ὅτι βαθμηδὸν ἡ λέξις κατήνησε νὰ ση-
μαίνῃ πάντα διαβολέα, ψεύστην καὶ ὑποκριτήν.

A. S. B.

ΑΝΑΝΔΡΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Ἄνωνυμοι ἐπιστολαί.

Ἵθροιστικοὶ λόγοι ἐπὶ τοίχων γραφόμενοι.

Λοιδόρια πρὸς ἄνθρωπον διερχόμενον ἐπὶ ὀ-
χήματος, ἢ διακείμενον εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ
δύναται ν' ἀπαντήσῃ.

Αὐθάδεια πρὸς ἀσθενεστεροὺς ἐν ἀπουσίᾳ μαρ-
τύρων, ἢ πρὸς ὑπηρετάς φοβούμενους ν' ἀπαντή-
σωσι μήπως ἀπολέσωσι τὴν θέσιν των.

Αἰκισμοὶ πρὸς γυναῖκας ἢ παιδιά

Σιωπὴ τηρουμένη πρὸς ἀποφυγὴν εὐθύνης ἐπὶ
ἰδίων πταισμάτων.

Πᾶσα κατάχρησις δυνάμεως καὶ ἐξουσίας.

Ὁ Ἰωσήφ Βρόθερτον, μέλος τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοι-
νοβουλίου, ἀφῆκε τὸ ἐπόμενον ὄρακλον ἐπιγράμμα

ὅπως τεθῆ ἐπὶ τοῦ τάφου του: «Τὰ πλοῦτήμου δὲν συνίσταντο εἰς τὴν ἔκτασιν τῶν κτημάτων, ἀλλ' εἰς τὴν μετριότητα τῶν ἀναγκῶν μου.»

ΤΑΡΙΦΑ

Ἡ λέξις ταρίφα (δασμολόγιον) παράγεται ἐκ τῆς ὁμωνύμου πόλεως Ταρίφης ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γιβραλτάρ, οὗ τὰς δύο ὄχθας κατέχοντες οἱ Μαυριτανοὶ ἐπέβαλλον φόρον ἐπὶ τῶν εἰσπλεόντων εἰς τὴν Μεσόγειον πλοίων. *

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Οὐαὶ τοῖς λαοῖς, οἵτινες οὐδεμίαν ἔχουσιν ἱστορίαν. Ὁ μέγιστος τῶν ποιητῶν τῆς Γερμανίας εἶπεν· «ὁ μὴ φαγὼν τὸν ἄρτον του ἐν δακρύοις, ὁ μὴ γρηγορήσας καὶ δακρύσας περιφρονεῖς ἐπὶ τῆς κλίνης του, δὲν γινώσκει ὑμᾶς, οὐράναι δυνάμεις.» Οὕτω καὶ οἱ λαοὶ, οἱ μῆτε παθόντες καὶ πενήσαντες, μῆτε στενάξαντες καὶ δακρύσαντες, δὲν εἶνε ἀξιοὶ νὰ γινώσκωσι, νὰ ἀγαπῶσι καὶ νὰ ἐξυπηρετῶσι τὴν ἐλευθερίαν. Ὁ ἐρεθισμὸς δὲν εἶνε πάντοτε ἄγονόν τι, ἀλλ' ὑπεμφαίνει ζωὴν· οἱ δὲ ἐρεθιζόμενοι λαοὶ ἁμοιάζουσι πρὸς τὸ τηκόμενον μέταλλον, ἐξ οὗ οὐ θὰ προέλθῃ ὁ ἀνδριάς. (John Lemoinne.)

* * Ἐξέταζε τὰς διαφόρους κλίσεις σου, ἰδίως ἐκείνας, ὅσαι ῥαδίως δύνανται νὰ σὲ ὠθήσωσιν ἢ καὶ τυχὸν σὲ ὠθησαν ἤδη εἰς ἀθέμιτον ἢ ἀνοικεῖόν τινα πράξιν, δι' ἣν ἤθελες ἐρυθριάσει, ἂν ἐγίνετο γνωστὴ, καὶ καταπολέμει τὰς κλίσεις ταύτας, ἀφαιρῶν ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν τροφήν καὶ ἀποφεύγων πᾶσαν περίστασιν, δυναμένην νὰ διεγείρῃ αὐτάς· μᾶλλον δὲ πρᾶττε τὸ ἐναντίον ἐκείνου, ὅπερ σὲ συμβουλεύει νὰ πράξῃς τὸ ἀγενές σου πάθος. (Zschokke.)

* * Ὁ ἄνθρωπος τοσοῦτον ὀλίγον χρόνον ἔχει ἐν τῷ βίῳ πρὸς τὸ ἐργάζεσθαι τὸ ἀγαθόν, ὅσον ἔχει ὁ ἀλιεύων τοὺς μαργαρίτας: στιγμὰς τινὰς μόνον.

* * Ὅσω ἐμβριθέστερον σκέπτεται ὁ νοῦς, τόσω ὀλιγώτερον λαλεῖ ἢ γλώσσα, καὶ ὅσω προσεκτικώτερον ἐξετάζωμεν τὰ πράγματα, τόσω δυσκολώτερον ἐκφέρομεν γνώμην.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Προφυλακτικὰ μέσα τῶν ὀδόντων.

A.ον—Καθάριζε καθ' ἑκάστην, πρωτὶ καὶ ἐσπέρας, τοὺς ὀδόντας σου παρατρίβων αὐτοὺς με ἀπαλὴν βούρτσαν βεβρεγμένην εἰς ὑδατῶδες ὀδοντόσμιγμα ἢ ἔχουσαν ὀδοντότριμμα ξηρὸν ἢ ἐκλειγματῶδες, ἵνα ἐξαλειφθῇ ἡ ἀκαθαρσία ἣτις ἐσχηματίσθη κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς ἢ τῆς ἡμέρας.

B.ον—Πλύνε τὸ στόμα σου μετὰ τὸ φαγητόν.
Γ.ον—Μὴ μεταχειρίζεσε εἰμὴ ξυλίνας ἢ ἐκ πτεροῦ ὀδοντογλυφίδας, ἀπόφευγε δὲ τὰς μεταλλίνας, χρυσαῖς, ἀργυραῖς κλ.

Δ.ο—Ἀπόφευγε τὴν ζέστην καὶ τὸ ψῦχος, καὶ μάλιστα τὴν αἰφνιδίαν μετάβασιν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο.

E.ον—Μὴ προσπαθῆς ποτὲ νὰ συντρίψῃς σκληρὸν σῶμα, οἶον καρύδια κλ. διὰ τῶν ὀδόντων, μῆτε νὰ κόψῃς δι' αὐτῶν κλωστήν.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ἀραιώσεις πηκτῆς μελάνης.

Ἴνα καταστήσῃς τὴν μελάνην σου ῥευστοτέραν πρὸς τὸ γράφειν ταχύτερον, ἀραιώσον αὐτὴν διὰ κράματος ἐκ χολῆς βοῦς καὶ ὄξους. Σημείωσαι ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ πλύνεται ἐνίοτε τὸ μελανοδοχεῖον, ἰδίᾳ κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ θέρους, ὅπως μὴ καθίσταται πηκτὴ ἡ μελάνη.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἐκλογὴ κατοικίας.

Ἡ ἐπιτυχὴς ἐκλογὴ κατοικίας εἶναι ἔργον μεγάλης σπουδαιότητος. Πρῶτος ὅρος ἐν ἐπιβίῳ εἶναι ἡ ὑγιεινὴ εἶναι τὸ νὰ κατοικῇ τις οἰκίαν εὐαερον καὶ ἔχουσαν παράθυρα πρὸς μεσημβρίαν διὰ τὸν χειμῶνα καὶ πρὸς βορρᾶν διὰ τὸ θέρος. Τὸν ἥλιον δὲν θέλομεν μόνον διὰ τὴν θερμότητα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον συντείνει πολὺ εἰς τὴν ὑγιεινότητα τῶν οἰκιῶν. Σκοτεινὸν κατάλυμα εἶναι ψυχρὸν καὶ ὑγρὸν καὶ ἐπομένως νοσηρὸν. «Ὅπου ὁ ἥλιος καὶ ἐπομένως τὸ φῶς δὲν εἰσέρχεται, ἐκεῖ εἰσέρχεται ὁ ἰατρός», λέγει παροιμία τις, καὶ εἶναι ἀληθεστάτη, διότι χωρὶς καθαρὸν ἀέρα καὶ χωρὶς φῶς τὰ πάντα μαραινῶνται, ὡς τὰ φυτὰ, τὰ κλειόμενα εἰς σκοτεινὰ μέρη. Εἰς τὰς κατοικίας μας λοιπὸν πρέπει νὰ ἔχωμεν πολλὰ παράθυρα καὶ πρὸ πάντων νὰ ἀερίζωμεν συχνὰ, ὡς ν' ἀνανεύται εὐκόλως ὁ ἀήρ τῶν κατοικουμένων δωματίων. Μόνῃ ἡ ἀναπνοὴ ἐντὸς μέρους κεκλεισμένου εἶναι ἀφορμὴ τῆς μεταβολῆς ἐπὶ τὸ νοσηρώτερον τοῦ ἀέρος. Διὰ τοῦτο τὰ πολλὰ παράθυρα χρησιμεύουν ἀνοιγόμενα ὅπως εἰσέλθῃ νέος καθαρὸς ἀήρ καὶ διωχθῶσι τὰ παραχθέντα μιάσματα. Ὅσω δὲ ἡ κατοικία εἶναι μικροτέρα, τόσω ἡ φροντίς τοῦ ἀερισμοῦ εἶναι ἀναγκαιότερα. Ἐντὸς τῶν μεγάλων πόλεων προτιμητέα εἰσὶν αἱ συνοικίαι ὅπου εὐρίσκονται πλατεῖαι, κήποι καὶ μεγάλα δένδρα, μεγάλως συντελοῦντα εἰς τὸν καθαρισμὸν τῆς ἀτμοσφαιρας.¹

¹ Ἐραν. ἐκ τῆς Οἰκ. οἰκονομίας Σ. Κ. Θεοφάρου.